v nál. Boh. A 8073/29, příp. v nál. Boh. A 8070/29, a zodpověděl ji kladně. Na právních názorech zaujatých v těchto nálezech setrvává nss i nyní.

Že by pak ustanovení čl. 82 odst. 1 věty 2 neopravňovalo politický úřad I. stolice nařiditi st-lce, aby budovu, v níž se nalézá obecní úřad, označila nápisem v jazyku čsl., nebo že by nebylo v ustanovení čl. 82 odst. 2 věty 2 podkladu pro příkaz politického úřadu I. stolice, aby si opatřila a užívala obecní pečeť se slovní výplní stejných rozměrů a stejné úpravy v jazyku státním, nemohl nss, přihlížeje k jasnému znění těchto ustanovení, uznati.

Poukazuje-li pak st-lka na to, že rozhodnutí o použití majetku obce přísluší obci jako samosprávnému tělesu a obecnímu výboru, příp. zastupitelstvu že přísluší právo usnášeti se o výdajích a nikoli dozorčímu úřadu, jsou tyto vývody stížnosti pro spor bez významu, ježto sporný příkaz zmíněného práva stěžující si obce se nedotýká.

Č. 12.020.

Pojištění pensijní: Pojistná povinnost litografa-rytce (v reprodukčním ústavě min. fin.) podle zák. č. 26/1929 Sb.

(Nález ze dne 10. září 1935 č. 17.814/35.)

Věc: Antonín S. v P. (adv. Dr. Alois Götz z Prahy) proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Proti výměru Úřadovny A Všeobecného pensijního ústavu v Praze, jímž nebyla uznána pensijní povinnost st-lova od 9. září 1929 v jeho zaměstnání u reprodukčního ústavu min. fin., podal st-l odvolání, uváděje, že jeho práce jest převážně duševní.

Rozhodnutím z 15. května 1931 zrušil zem. úřad v Praze napadený výměr a vyslovil, že Antonín S. od 9. září 1929 podléhá pensijnímu pojištění.

Nař. rozhodnutím vyhovělo min. soc. péče odvolání min. fin. a zrušilo výměr zem. úřadu z těchto důvodů: »Antonín S. byl zaměstnán v reprodukčním ústavě min. fin. jako litograf-rytec. Jeho práce při zhotovování reprodukcí katastrálních map spočívala podle vlastních udání zaměstnancových (srov. námitky Antonína S. a výpověď jeho z 24. ledna 1930) v podstatě v tom, že ryl ocelovou jehlou podle pravítka čáry, které byly fotomechanicky prosvětlením katastrálních map přeneseny negativně na hliníkové reprodukční desky; mimo to ryl do hliníkové desky týmž způsobem parcelní čísla a značky, které jsou rovněž fotomechanicky přeneseny z originálu na reprodukční desku. Při tom bylo ponecháno v určitých mezích jeho volné úvaze, aby vyryl čísla parcel a značky na nejvhodnějším místě. V případě, že bylo nutno vzhledem k nově nastalým stavům na reprodukci katastrální mapy, zhotovené podle originálu mapy, učiniti nějaké změny nebo doplnění, které na originální mapě nebyly zakresleny, přiložil Antonín S. na nákres

změn nebo doplňků průhlednou želatinovou desku a ryl do této želatinové desky podle pravítka obrysy změn, které pak mechanickou cestou přenesl na reprodukční desku. Čáry (hraniční a pod.), které na reprodukční desce nesměly se vyrýti, ježto pozbyly již platnosti, byly již před předáním mapy k reprodukci vyznačeny tím, že dvěma krátkými čarami byly škrtnuty. Při své činnosti musel Antonín S. dbáti toho, aby všechny čáry, čísla, značky a případné změny na reprodukční desce souhlasily přesně s předlohou. Z uvedeného popisu prací Antonína S. jest patrno, že činnost jeho spočívala v pouhém vytahování (obtahování) kontur zhotovených fotomechanickou cestou a že tudíž se v daném případě jednalo o pouhou mechanickou reprodukci. Činnost tato vyžaduje nesporně značné přesnosti a pozornosti, nelze však ji hodnotiti jako činnost kresličskou, neboť jedná se při ní o pouhou ruční pohotovost. Okolnost, že Antonín S. musel při své práci kontrolovati, zda všechny čáry, čísla, značky a případné změny na reprodukční desce souhlasí přesně s předlohou a že musel znáti různé geodetické značky (ve zvláštní příručce zaznamenávané), nemůže ničeho měniti na celkovém rázu jeho prací, jmenovitě nemůže vtisknouti převážně manuelní činnosti jeho povahu prací převážně duševních. Jest samozřejmé, že činnost Antonína S. neobešla se bez jisté součinnosti duševní, tato však nebyla podstatou jeho činnosti, nýbrž jenom doprovodem jeho fysických prací, spočívajících v rytí ocelovou jehlou do hliníkových desek. Antonín S. nevykonával tudíž ani převážně duševních prací (§ 1 odst. 2 zák. č. 26/1929), ani nelze jej podle způsobu jeho zaměstnání zařaditi do některé z kategorií zaměstnanců uvedených v § 1 odst. 1 č. 1—6 cit. zák. Z těchto důvodů nepodléhal Antonín S. ve sporné době pojistné povinnosti pensijní.«

O stížnosti uvážil nss: — — —

Ve věci vyslovil žal. úřad, že činnost st-lovu nelze kvalifikovati jako konání prací převážně duševních (§ 1 odst. 2 pens. zák.) a že st-l také nespadá do některé z kategorií zaměstnanců uvedených v § 1 odst. 1 sub 1—6 cit. zák. Stížnost namítá jednak, že st-lova činnost jest činností kresličskou, jak ji uvádí zák. č. 26/1929 Sb. v § 1 odst. 1 č. 6 c), jednak že jest rázu převážně duševního. Nss neshledal stanovisko stížnosti správným.

Zákon č. 26/1929 Sb. ustanovuje v § 1 pod č. 6 c), že pojištěním jsou povinni zaměstnanci, kteří jsou převážně a nikoli pouze přechodně zaměstnáni pracemi uměleckými nebo kresličskými, nikoli pouhou mechanickou neb chemickou reprodukcí. Zákon sám dává tím, že práce kresličské rozlišuje od pouhé reprodukce mechanické nebo chemické a jen práce kresličské podrobuje pensijnímu pojištění, důležitou směrnici pro výklad toho, co rozumí »pracemi kresličskými«. Jistě pod pojem ten spadá nejen každá samostatná, tvořivá činnost zobrazující, ale i kreslení podle předlohy, ať již se kreslí perem, tužkou nebo jiným prostředkem, ježto v takovém případě jest duševní činnost — která i při kategoriích uvedených v odst. 1 § 1 tvoří vlastní vnitřní důvod, aby byly podrobeny pensijnímu pojištění — silnějším momentem než pouhá ruční pohotovost, t. j. mechanické ovládání materiálu k zobrazení potřebného.

Naproti tomu neuznává zákon za práce kresličské ony, kde jde o pouhou mechanickou reprodukci.

O způsobu zaměstnání st-lova není mezi stranami sporu; obě strany vycházejí z činnosti, jak v nař. rozhodnutí na podkladě vlastních udání st-lových jest uvedena. Podle toho však st-l nekreslí na hliníkové desce mapu podle předlohy, nýbrž obtahuje toliko ocelovou jehlou různé čáry, čísla a značky, na tuto desku fotomechanickou cestou již přenesené, a také v případě, když nastaly změny na katastrální mapě, nevkresluje tyto změny na hliníkovou desku snad tím způsobem, že by srovnáním originálu se změnami obtisk na desce opravoval, nýbrž ryje do průhledné želatinové desky, položené na nákres změn a doplňků, tyto změny a doplňky, které pak mechanickou cestou přenáší na hliníkovou desku. Když žal. úřad z toho dospěl k závěru, že nejde o práci kresličskou ve smyslu bodu 6 lit. c), nýbrž o reprodukci v podstatě mechanickou, nelze jeho úsudek uznati ani nelogickým ani vadným; na tom nemůže měniti ničeho skutečnost, že při rytí čísel a značek nejde o pouhé obtahování, kdyžtě umístění těchto jest přenecháno v určité míře iniciativě st-lově, neboť pouhé umístění čísel a značek v malém poměrně prostoru, v němž i čísla a značky již cestou fotomechanickou byly na hliníkové desce vyznačeny, po názoru soudu právem žal. úřad neuznal za práci kresličskou ve smyslu shora uvedeném.

Avšak ani námitce stížnosti, že ona činnost jako převážně duševní ve smyslu 2. odst. § 1 cit. zák. podléhala pensijnímu pojištění, nemohl nss přisvědčiti.

Zákon v tomto předpisu mluví o pracích převážně duševních, tedy o takových, kde duševní činnost praevaluje nad činností mechanickou. Jak se však z vylíčení zaměstnání st-lova v nař. rozhodnutí, stížností nepopřeného, podává, tvořilo vlastní jádro této činnosti obtahování čar fotomechanickou cestou na hliníkovou desku přenesených — a to buď přímo nebo na podkladě kopie na průsvitné želatinové desce. Že k tomuto procesu jest zapotřebí určitých znalostí a nesporně velké zručnosti a přesnosti, nemění ještě nic na rázu této činnosti jako podstatně mechanické. Že st-l musel zkoumati, která čára jest rozhodná, nevtiskuje této činnosti ještě ráz činnosti převážně duševní, kdyžtě není popřeno, že čáry, které již neplatí a proto nemají býti reprodukovány, byly vyznačeny tím, že byly krátkými čarami škrtnuty a tím zřetelně vyznačeny. Tím méně lze převážně duševní činnost shledávati v tom, že st-l se musel držeti právě středu čáry celkem tlustě kreslené, neboť to jest výlučně technická stránka provedení. I kdyby se však uznalo, že v určitých případech si st-l musel srovnáváním dvou map tvořiti vlastní úsudek o tom, které čáry jsou ještě platné, nemohla by tato okolnost sama o sobě ve srovnání s ostatní činností, kterou žal. úřad právem kvalifikoval jako mechanickou, býti důvodem, aby celý souhrn prací byl uznán za činnost převážně duševní.

Č. 12.021.

Řízení správní: I. * Příkaz k plnění podle § 96 nař. č. 8/1928 Sb. nemá povahu rozhodnutí podle § 68 cit. nař. a nemusí proto býti